

Прим. № 1

СЛУЖБА ЗОВНІШНЬОЇ РОЗВІДКИ
УКРАЇНИ

Інститут Служби зовнішньої
розвідки України

« 11 » 07 2017 р.

№ 221 / 2364

м. Київ

Голові Комітету з питань законодавчого
забезпечення правоохоронної діяльності
Верховної Ради України
Кожем'якіну А.А.

01008, м.Київ-8, вул.Грушевського, 5

На № 04-18/10-1147 від 20 червня 2017 року
Щодо пропозицій до КПК України

Шановний Андрію Анатолійовичу!

На виконання рішення Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Верховної Ради України щодо напрацювання системних змін до Кримінального процесуального кодексу України за результатами науково-дослідної роботи Інституту СЗР України вважаємо за доцільне запропонувати такі пропозиції:

1. Практика застосування КПК України засвідчила наявність норм, що не дають можливості тісно взаємодіяти слідчим з оперативними підрозділами. Так, досить поширеною на практиці є ситуація, за якої слідчі та прокурори доручають проведення заходів забезпечення кримінального провадження та інших процесуальних дій відповідним оперативним підрозділам. Згідно з положеннями статей 36, 40 та 41 КПК України до повноважень слідчого та прокурора віднесено доручати проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій відповідним оперативним підрозділам. У свою чергу, оперативні підрозділи здійснюють слідчі (розшукові) дії та негласні слідчі (розшукові) дії у кримінальному провадженні за письмовим дорученням слідчого, прокурора. Однак, згідно з положеннями КПК України, заходи забезпечення кримінального провадження не віднесено ні до слідчих (розшукових) дій, ні до негласних слідчих (розшукових) дій, які чітко регламентовані положеннями глав 20 та 21 КПК України, що не уможливорює проведення зазначених заходів оперативними підрозділами. Зазначені факти призводять до значного перевантаження слідчих під час здійснення досудового розслідування та не забезпечують ефективному виконанню завдань передбачених ст. 2 КПК України.

